

מסמך 21

מסמך 21

הבנים הבוראים של פרדיס

הבנים הבוראים הינם יוצרי היקומים המקומיים של הזמן והמרחב ושליטיהם. בוראים וריבונים אלו הינם ממקור כפול, ומגלמים הם את מאפייניהם של האל האב ושל האל הבן. ואולם, כל בן בורא שונה מכל יתר האחרים; כל אחד מהם הינו ייחודי בטבעו, כפי שהינו ייחודי באישיותו; וכל בן בורא הינו "הבן היחיד" של אידיאל האלוהות המושלם אשר ממנו בא.

בעבודה הנרחבת של הארגון והפיתוח של יקום מקומי, וכן בהפיכתו של יקום זה למושלם, לעולם נהנים הבנים הנעלים הללו מן האישור התומך של האב האוניברסאלי. יחסיהם של הבנים הבוראים עם אביהם אשר בפרדיס הינם יחסים הדוקים ושופעים. וללא ספק, החיבה העמוקה של ההורים האלוהיים כלפי צאצאיהם הנשגבים מהווה מקור בלתי-נדלה של אהבה יפהפייה ונשגבת-כמעט, אשר אפילו הורים בני-תמותה נושאים כלפי ילדיהם.

בני פרדיס ראשוניים אלו הופכים לאישיות כמיכאלים. כאשר יוצאים הם את פרדיס על-מנת ליסד את יקומיהם, הם ידועים כמיכאלים בוראים. ובשעה שהם תופסים את מקומם בסמכות העילאית, הם נקראים מיכאלים מאסטרס. ולעיתים, היננו מתייחסים אל הריבון של עולמכם, נבאדון, כמשיח מיכאל. לעולם ועד מולכים הם בעקבות "סדר המיכאלים"; זהו כינויו של הבן הראשון מן הסדר שלהם ומן הטבע שלהם.

אף כי המיכאל המקורי, או המיכאל הראשון להיוולד, לא חווה מעולם התגשמות בגוף כהוויה חומרית, הוא עבר שבע פעמים דרך החוויה של הרקעת היצור הרוחני בשבעת מעגלי האוונה, והתקדם מן הספירות החיצוניות אל עבר המעגל הפנימי ביותר של הבריאה המרכזית. סדר המיכאלים מכיר את היקום המקיף מקצהו ועד קצהו; אין קיימת ולו חוויה מהותית אחת אשר חווה מי מילדי הזמן והחלל, ואשר לא השתתפו בה המיכאלים באופן אישי; לאמיתו של דבר, חולקים הם לא רק את הטבע האלוהי, כי אם אף את טבעכם שלכם; כלומר, את כל סוגי הטבע כולם, מן הגבוהים ביותר ועד לנמוכים ביותר.

המיכאל המקורי יושב בראש אסיפת בני פרדיס הראשיים, כאשר זו מתכנסת להתוועדות במרכזם של הדברים כולם. לא עבר זמן רב מאז נקלט באוורסה מִשְׁדֵּר אוניברסאלי על אודות התכנסות יוצאת-דופן אשר התרחשה באי הנצחי בהשתתפות מאה וחמישים אלף בנים בוראים, אשר נאספו ובנוכחות הוריהם דנו בנוגע להתקדמות האיחוד והיציבות של יקום היקומים. הייתה זו קבוצה נבחרת של מיכאלים ריבוניים, בנים אשר עברו שבע פעמים את חווית המתת.

1. מקורם וטבעם של הבנים הבוראים

כאשר מלאות הרעיון הרוחני המוחלט בבן הנצחי פוגש במלאות מושג האישיות המוחלט באב האוניברסאלי; כאשר איחוד יצירתי שכזה מושג לבסוף במלואו; כאשר מתרחשות זהות מוחלטת שכזו של רוח ויחידות אינסופית שכזו של מושג האישיות; או אז, ושם ממש, ומבלי שתפחת כהוא זה האישיות, או זכותה של מי מן האלוהויות האנסופיות, מבזיק בשלמותו לכדי קיום בן בורא חדש ומקורי, הבן היחיד של האידיאל המושלם ושל הרעיון רב העוצמה, אשר איחודם מצמיח אישיות בוראת חדשה זו של עוצמה ושל מושלמות.

כל בן בורא הינו הצאצא היחיד אשר נברא – ואף היחיד אשר עשוי להיברא – כתוצאה מן האיחוד המושלם של המושג המקורי של דעת אחת ועוד אחת, שתיהן אינסופיות, נצחיות ומושלמות, ואשר שייכות לבוראים הקיימים-לעד של יקום היקומים. לעולם לא יוכל להתקיים בן נוסף כזה, משום שכל

מסמך 21

בן בורא הינו הביטוי הבלתי-מסויג, הגמור והסופי, וכן ההתגלמות של כל אחד מן השלבים של כל מאפיין של כל אפשרות למציאות אלוהית, אשר תוכל – במהלך הנצח כולו – להימצא, להתבטא על-ידי, או להתפתח מאותם פוטנציאלים יצירתיים, אשר התאחדו לשם הבאתו לכדי קיום של בן מיכאל זה. כל בן בורא הינו מוחלטות האיחוד של המושגים האלוהיים אשר מהווים את מקורו האלוהי.

ככלל, נגזרים טבעיהם האלוהיים של הבנים הבוראים הללו באופן שווה מתכונותיהם של שני הוריהם מפרדיס. כולם חולקים את מלאות טיבו האלוהי של האב האוניברסאלי ואת מלאות הזכויות היצירתיות של הבן הנצחי; ואולם, בעת שהיננו מתבוננים בפעולתם המעשית של המיכאלים ביקומים, היננו מבחינים בהבדלים בולטים לעין. נראה כי חלק מן הבנים הבוראים דומים יותר לאל האב; ואילו אחרים דומים יותר לאל הבן. לדוגמה: מן המגמה המסתמנת בניהול היקום של נבאדון, עולה כי טיבו ואופיו של הבן הבורא שלו ושליטו, דומים יותר לאלו של הבן-האם הנצחי. עוד ראוי לציין, כי בראש יקומים מסוימים עומדים מיכאלים מפרדיס אשר דומים באופן שווה הן לאל האב והן לאל הבן. ובשום אופן, אין בהבחנות האלה משום ביקורת; הן הינן אך בבחינת ציון עובדה.

אינני יודע את מספרם המדויק של הבנים הבוראים הקיימים; ואולם יש לי סיבות טובות להאמין שמספרם עולה על שבע-מאות אלף. כעת, ידוע לנו שקיימים בדיוק שבע-מאות אלף איחודי-יומין, וכן שאין ממשיכים להיווצר איחודי-יומין נוספים. כמו כן, היננו מבחינים בכך שדומה כי התוכניות המוסמכות של העידן האוניברסאלי הנוכחי מראות שעל איחוד-יומין אחד להיות מוצב בכל יקום מקומי ולשמש כשגרירו המייעץ של השילוש. עוד היננו מבחינים בכך שמספרם ההולך וגדל של הבנים הבוראים כבר עלה על מספרם של איחודי היומין, אשר איננו משתנה. ואולם, מעולם לא נמסרו לנו פרטים בנוגע לגורלותיהם של המיכאלים אשר מעבר למספר שבע-מאות אלף.

2. הבוראים של היקומים המקומיים

בני פרדיס מן הסדר הראשי הינם המתכננים, הבוראים, הבנאים והמנהלים של תחומיהם, היקומים המקומיים של הזמן והמרחב, המהווים את היחידות היצירתיות הבסיסיות של שבעת יקומי העל האבולוציוניים. בן בורא מורשה לבחור את אזור החלל בקוסמוס אשר בו תתרחש פעילותו העתידית, ואולם, לפני שיורשה להתחיל ולו בארגון הפיזי של יקומו, שומה עליו לבלות זמן ממושך בהתבוננות המוקדשת ללימוד מאמצייהם של אחיו הבוגרים ביצירות השונות הממוקמות ברחבי יקום העל אשר בו תתרחש פעילותו שלו. ולפני כל זאת, יהיה על הבן המיכאל להשלים את חווייתו הממושכת והייחודית של ההתבוננות בפרדיס, וכן את האימון בהאזנה.

כאשר יוצא בן בורא מפרדיס להרפתקת יצירתו של יקום, אשר הוא עצמו יעמוד בראשו – ולמעשה יהיה לאלוהיו – של אותו יקום מקומי פרי ארגונו, או אז, ימצא עצמו בפעם הראשונה בקשר קרוב עם המקור והמרכז השלישי, ובמובנים רבים אף יהיה תלוי בו. אף כי הרוח האינוסופית שוכנת במרכזם של כל הדברים לצד האב ולצד הבן, עתידה היא לשמש בפועל כעוזרתו היעילה של כל בן בורא. לפיכך, לכל בן בורא נלווית בת יצירתית של הרוח האינוסופית, אותה הוויה אשר עתידה לשמש כסועדת האלוהית, קרוח האם של היקום המקומי החדש.

יצאתו של בן מיכאל לדרך זו משחררת לעד את זכויות היצירה שלו מן המקורות ומן המרכזים של פרדיס, והן כפופות אך ורק למגבלות מסוימות הטבועות בקדם-היקום של מקורות ומרכזים אלו, וכן לעוצמות ולנוכחויות קודמות אחרות. בין המגבלות האלה על זכויות היוצר המוקנות לאביו של יקום מקומי – אשר אחרת היו עוצמתיות-בכל – ניתן למנות את:

1. האנרגיה-חומר נשלטת בידי הרוח האינוסופית. לפני שיוכלו להיווצר צורות או דברים חדשים כלשהם – קטנים כגדולים – ולפני שניתן יהיה לנסות ליצור התמרות חדשות של אנרגיה-חומר, חייב בן בורא לקבל את הסכמתה ואת שיתוף הפעולה הפעיל של הרוח האינוסופית.

מסמך 21

2. טיפוסים ותכן של יצורים נשלטים בידי הבן הנצחי. בטרם יוכל בן בורא לעסוק ביצירת טיפוס חדש כלשהו של הוויה, או ביצירת תוכן חדש כלשהו של יצור, שומה עליו לקבל את הסכמת האם-הבן הנצחית והמקורית.

3. אישיות מתוכננת ומוענקת על-ידי האב האוניברסאלי.

הסוגים והתבניות של הדעת נקבעים על-ידי גורמי ההוויה הקודמים ליצור. לאחר שגורמים אלו התאגדו על-מנת לכוון יצור (אישי או אחר), מוענקת הדעת על-ידי המקור והמרכז השלישי, אשר הינו המקור האוניברסאלי של סעד הדעת בעבור כלל ההוויות המצויות מתחת לרמת הבוראים הפרדיסיים.

השליטה בתכניות ובסוגי הרוח תלויה ברמה של מופעיהן. בסיכומו של דבר, נשלט התכנון הרוחני על-ידי השילוש, או על-ידי מתנות הרוח הקודמות-לשילוש של אישיות השילוש – האב, הבן והרוח.

כאשר בן אלוהי ומושלם שכזה ניכס לעצמו את המרחב בחלל של היקום שאותו הוא בחר; כאשר נפתרו הבעיות הראשוניות של חומריות היקום והתייצבותו הבסיסית; וכאשר יצר הבן איחוד יעיל של שיתוף פעולה לצרכי עבודה עם הבת המשלימה של הרוח היצירתית; או אז מתחילים בן היקום ורוח היקום הללו את הקשר, אשר נועד להיות המקור לקהילת ילדיהם הרבים מספור ביקומם המקומי. בקשר עם מאורע זה, משתנה טיבה של התמקדות הרוח היצירתית של הרוח האינוסופית של פרדיס, ומקבלת את איכויותיה האישיות של רוח האם של יקום מקומי.

אף-על-פי שכל הבנים הבוראים הינם אלוהיים כהוריהם בפרדיס, אף-אחד מהם אינו דומה בדיוק למשנהו; כל אחד מהם הינו ייחודי, מגוון, בלעדי ומקורי, הן בטיבו והן באישיותו. והואיל והם הינם הארכיטקטים והיוצרים של תוכניות החיים בתחומיהם, רב-גוניות זו מבטיחה גם כי תחומיהם יהיו מגוונים בכל צורה ושלב של קיום חי אשר מוצאם מן המיכאל, ואשר עשויים להיווצר בהם או להתפתח בהם לאחר מכן. מכאן שסדרי היצורים הילידים ביקומים המקומיים הינם מגוונים למדי. אין שניים מהם אשר מנוהלים או מיושבים על-ידי הוויות ילידיות ממוצא-כפול אשר יהיו זהים בכל המובנים. בתחומו של כל יקום על, מחצית מתכונותיהם הטבעיות הינן דומות למדי, בהיותן נגזרות מן הרוחות היצירתיות האחידות; ואילו המחצית השנייה משתנה, באשר מקורה הוא מן הבנים הבוראים המגוונים. ואולם, רב-גוניות שכזו אינה מאפיינת את היצורים אשר מקורם הבלעדי הינו ברוח היצירתית, ואף לא את אותן הוויות מיובאות אשר הינן ילידות היקום המרכזי או יקומי העל.

כאשר בן מיכאל נעדר מיקומו, מנוהלת ממשלתו על-ידי ההוויה הילידית הראשונה, כוכב הבוקר הבהיר, הוא המנהל הכללי של היקום. בזמנים מעין אלו, עצתו והנחייתו של איחוד היומין לא תסולא בפז. במשך היעדרויותיו אלה, יכול הבן הבורא להפקיד את שליטת העל של נוכחותו הרוחנית בעולמות המיושבים ובלבבות ילדיו בני התמותה בידי עמיתתו רוח האם. ולעולם נותרת רוח האם של יקום מקומי במטה שלו, ומשם שולחת היא את דאגתה התומכת ואת סעד הרוח שלה לכל קצותיו של תחום אבולוציוני זה.

נוכחותו האישית של בן בורא ביקומו המקומי איננה נחוצה לשם ההתנהלות החלקה של בריאה חומרית ממוסדת. בנים אלו עשויים לנסוע לפרדיס, ועדיין ימשיכו יקומיהם לנוע בחלל. הם עשויים להניח את מטה השליטה ולהתגשם כילדים של הזמן; ועדיין תמשכנה ממלכותיהם לנוע מסביב למרכזיהן התואמים. אף התארגנות חומרית איננה בלתי-תלויה באחידת הכבידה המוחלטת של פרדיס, או בשליטת-העל הקוסמית הטבעה בנוכחות המוחלטת הבלתי-מוגדר בחלל.

3. ריבונות על היקום המקומי

תחום של יקום ניתן לבן בורא בהסכמת שילוש פרדיס ובאישורה של רוח האב המפקחת על אותו יקום-על. פעולה זו כמוה כהעברת חֶזְקָה פיזית, כשטר בעלות קוסמי. ואולם, רוממותו של בן מיכאל

מסמך 21

מרמת השלטון הראשונית הזו, בעלת המגבלה העצמית, אל הנשגבות ההתנסותיות של ריבונות אשר אותה רכש בעצמו, מגיעה הודות לחוויותיו האישיות במסגרת עבודת יצירת היקום ומתת ההתגשמות. עד אשר ישיג ריבונות הנרכשת-במתת, הוא שולט אך כבא-כוחו של האב האוניברסאלי.

בכל עת יכול בן בורא לטעון לריבונות מלאה על הבריאה שאותה ברא בעצמו, אך הוא בוחר בחוכמה להימנע מכך. זאת משום שאם ייקח לעצמו – בטרם עבר דרך התגשמויות המתת כיצור – ריבונות עילאית אשר לא הרוויח אותה, או אז ייסוגו אישיות פרדיס השוכנות ביקומו המקומי. ואולם, מעולם לא אירע כדבר הזה בכל רחבי בריאות הזמן והמרחב.

עצם עובדת פעולת הבריאה מרמזת על הריבונות המלאה, ואולם המיכאלים בוחרים להרוויח אותה באופן התנסותי, ובכך לשמר את שיתוף הפעולה המלא של כל אישיות פרדיס המסופחות לממשלת היקום המקומי. אין אנו יודעים ולו על מיכאל אחד אשר פעל אי-פעם אחרת; ואולם, הם כולם יכולו לבחור לעשות כן, בהיותם לאמיתו של דבר בנים בעלי בחירה חופשית.

ריבונותו של בן בורא ביקום מקומי עוברת דרך שישה, ואולי דרך שבעה, שלבים של התבטאות התנסותית. שלבים אלה מופיעים בסדר הבא:

1. ריבונות ראשונית כבא-כוח – הסמכות הארעית הבדידה המופעלת על-ידי בן בורא, עוד בטרם רכשה עמיתתו הרוח היצירתית איכויות אישיות.

2. ריבונות משותפת כבא-כוח – שלטונם המשותף של הזוג הפרדיסי לאחר שרוח האם האוניברסאלית השיגה אישיות.

3. ריבונות מתעצמת כבא-כוח – ההתקדמות בסמכותו של בן בורא במהלך התקופה בה הוא נותן עצמו שבע פעמים במתת כיצור.

4. ריבונות עילאית – הריבונות המוסדרת שבאה בעקבות השלמת המתת השביעית. בנבאדון, תחילת הריבונות העילאית מקבילה לסיום המתת של מיכאל באורנטיה. והיא מתקיימת מזה מעט יותר מאלף ותשע-מאות שנים במושגי הזמן הפלנטארי שלכם.

5. ריבונות עילאית מתעצמת – מערכת היחסית המתקדמת הנובעת מהתייצבותם של רוב יצוריו של עולם במעמד של אור וחיים. שלב זה שייך לעתיד שטרם הושג ביקומכם.

6. ריבונות של שילוש – ריבונות זו מופעלת בשעה שכלל היקום התייצב זה מכבר במעמד של אור וחיים.

7. ריבונות שטרם-נתגלתה – מערכות היחסים שאינן-ידועות השייכות לעידן אוניברסאלי עתידי.

בקבלו את הריבונות התחילית במעמד של בא-כוח על היקום המקומי המתוכנן, נשבע מיכאל בורא בפני השילוש כי לא יכריז על ריבונות עילאית בטרם הושלמו שבע משימות המתת כיצור, ובטרם אושרו על-ידי שליטי יקום העל. ואולם, לולא יכול היה בן מיכאל להכריז כרצונו על ריבונות שכזו, שאותה לא הרוויח, כי אז לא הייתה כל משמעות לשבועה שלא לעשות כן.

אף במהלך העידנים שבטרם המתת, בן בורא שולט בתחומו באופן כמעט-עילאי בשעה שאין מתקיימת התנגדות בחלק זה או אחר. שליטה מוגבלת הייתה מתבטאת אך בקושי, לו הייתה הריבונות נותרת בלתי-מאותגרת לעולם. הריבונות אשר מפעיל בן בורא של טרום-מתת ביקום בו אין התמרדות, אינה גדולה יותר מן הריבונות ביקום שבו היא קיימת; ואולם, במקרה הראשון של הריבונות המגבלות אינן נגלות לעין; בעוד שבמקרה השני הן כן נגלות לעין.

מסמך 21

אם סמכותו או ממשלתו של בן בורא עומדת אי-פעם תחת אתגר, התקפה, או שהיא מושמת בסכנה, הוא מחויב לנצח לקיים, לשמר ולהגן על בריאתו האישית, ובמקרה הצורך אף להחזירה. בנים בוראים שכאלה עשויים לחוות טרדות או הצקות אך ורק על-ידי יצורים שהם עצמם בראו, או על-ידי הוויות גבוהות יותר אשר בוחרות לעשות כן. ניתן להסיק כי אין זה סביר ביותר ש"הוויות גבוהות יותר", אלה אשר מקורן הינו ברמות גבוהות מאלה של היקום המקומי, תטרדנה בן בורא, ואכן כאלה הם פני הדברים. ואולם, אם זוהי בחירתו, הן יכולות לעשות כן. בקרב אישיות, המידות הטובות הינן רצוניות; בקרב יצורים בעלי רצון חופשי, היושרה אינה אוטומטית.

בטרם סיים בן בורא את נתיבת המתת שלו, שולט הוא תחת מגבלות ריבונות מסוימות, שאותן מְשִׁית הוא על עצמו; ואולם, לאחר סיום שירות המתת, שולט הוא הודות לחוויות הממשיות שאותן חווה בשעה שהתגשם כדמות יצוריו המגוונים ובצורתם. מששעה בורא שבע פעמים בקרב יצוריו, ומשנסיימה נתיבת המתת, או אז מתייצב הוא בסמכותו העילאית ביקום; או אז הופך הוא לבן מאסטר, לריבון ולשליט עילאי.

הטכניקה להשגת ריבונות עילאית על יקום מקומי כוללת את שבעת הצעדים ההתנסותיים הבאים:

1. לחדור באופן התנסותי שבע רמות הוויה של יצורים באמצעות הטכניקה של התגשמות המתת בדמותם של היצורים ברמה הנידונה.
2. לערוך הקדשה התנסותית לכל אחד משבעת הרבדים של רצון אלוהות פרדיס, כפי שזו באה לידי ביטוי אישי בשבע רוחות האב.
3. לחצות כל אחת משבע ההתנסויות ברמות היצורים, במקביל לביצוע של אחת משבע ההקדשות לרצון של אלוהות פרדיס.
4. להציג באופן התנסותי, ובכל רמת יצור, את פסגת החיים כיצור לאלוהות פרדיס ולכל היצורים התבוניים ביקום.
5. לגלות באופן התנסותי, ובכל רמת יצור, את אחד משלבי שבע רמות רצון האלוהות, לרמת המתת ולכל היקום.
6. לאחד באופן התנסותי את שבעת הרבדים של ההתנסות כיצור, עם התנסות ההקדשה בעלת שבעת הרבדים, לשם גילוי טיבה ורצונה של האלוהות.
7. להגיע למערכת יחסים חדשה וגבוהה יותר עם ההוויה העליונה. השלכת הטוטאליות של התנסות בורא-ברוא זו מעצימה את מציאותיות האל העליון ביקום העל, את ריבונותו בזמן ובמרחב של העליון הכל-יכול, וכן הופכת לעובדה את ריבונותו העילאית של מיכאל מפרדיס ביקום מקומי.

כאשר בן בורא מיישב את סוגיית ריבונותו ביקום מקומי, הוא לא רק מדגים את יכולתו לשלוט, אלא גם מגלה את טיבן של אלוהויות פרדיס ומציג את גישתן בעלת שבעת ההיבטים. ההבנה הסופית והערכתו של היצור את עליונות האב נוגעת להרפתקת הבן הבורא, אשר במסגרתה הוא מוחל על כבודו ומקבל על עצמו את המשימה להתגשם בדמות יצוריו ולחוות את חוויותיהם. בני פרדיס ראשיים אלו הינם המגלים האמיתיים של טיבו האוהב של האב ושל סמכותו המיטיבה; זהו אותו אב אשר – בשיתוף עם הבן ועם הרוח – עומד בראש כלל העוצמה, האישיות והממשל בכל רחבי ממלכות היקומים.

4. המתת של מיכאל

מסמך 21

קיימות שבע קבוצות של בנים בוראים של מתת, המסווגות בהתאם למספר הפעמים אשר העניקו עצמם בנים אלו ליצורים של תחומיהם. קבוצות אלה נעות על הטווח שהחל מההתנסות הראשונית, מעלה דרך חמש הספירות הנוספות של התקדמות במתת, עד להשגת הפרק השביעי והאחרון בהתנסות כברוא-בורא.

משימות המתת של האוונאלים כרוכות תמיד בהתגשמות בגוף בן-תמותה, ואולם שבע התנסויות המתת של בן בורא כרוכות בהופעתו בשבע רמות יצורים, וקשורות לגילוי של שבעת הביטויים הראשיים של רצון האלוהות וטיבה. בטרם יוכלו לטעון לסמכות מבוססת ועילאית על היקומים שהם עצמם בראו, עוברים כל הבנים הבוראים – ללא יוצא-מן-הכלל – שבע פעמים דרך נתינה זו את עצמם לילדיהם-יציריהם.

אף-על-פי שמשימות מתת אלה משתנות ממגזר למגזר ומיקום ליקום, תמיד הן כוללות את מתת ההרפתקה כבן-תמותה. במסגרת המתת האחרונה, מופיע בן בורא כחבר באחד הגזעים הגבוהים ביותר של בני-תמותה בעולם מיושב כלשהו, בדרך-כלל כחבר קבוצת הגזע המכילה את המורשת התורשתית הרחבה ביותר של הענף האדמי, אשר יובא קודם לכן על-מנת לרומם את מעמדם הפיזי של האנשים שמוצאם מן החי. אך ורק פעם אחת במהלך שבעת השלבים של נתיבתו כבן מתת, נולד מיכאל פרדיסי מרחם אישה, כפי שמופיע בתיעודים על אודות התינוק מבית-לחם. אך ורק פעם יחידה הוא חי ומת כחבר בסדר הנמוך ביותר של היצורים האבולוציוניים הרצוניים.

לאחר כל אחת מהתנסויות המתת ממשיך הבן "לימינו של האב" על-מנת להשיג שם את הקבלה של האב את המתת, וכן על-מנת לקבל הנחייה כהכנה לפרק הבא של שירותו ביקום. לאחר המתת השביעית והאחרונה, מקבל בן בורא מן האב האוניברסאלי סמכות ושליטה עילאית על יקומו.

ואף נרשם כי הבן האלוהי האחרון שהופיע על הפלנטה שלכם היה בן בורא מפרדיס אשר השלים שישה שלבים בנתיבת המתת שלו; משום כך, כאשר ויתר הוא על אחיזתו המודעת בחייו הגשמיים באורנטיה, היה יכול לומר באמת, ואכן אמר – "כֵּלָה"; ואכן בכך נסתיימה נתיבתו, פשוטו כמשמעו. מותו באורנטיה השלים את נתיבת המתת שלו; היה זה הצעד האחרון שנדרש לשם מילוי השבועה הקדושה שלו כבן בורא מפרדיס. וכאשר נרכשת התנסות זו, הופכים בנים שכאלו לריבוני-יקום עילאיים; לא עוד שולטים הם כבאי-כוחו של האב, אלא בזכות עצמם ובשם כ"מלך המלכים ואדון האדונים". למעט יוצאים-מן-הכלל ידועים מסוימים, בנים אלו, אשר התנסו במתת מזה שבע פעמים, הינם עילאיים ללא סייג ביקומי משכנם. באשר ליקומם המקומי, "כל שלטון אשר בשמיים ובארץ" נמסר לבן מאסטר מנצח זה היושב לבטח על כס מלכותו.

לאחר שסיימו את נתיבות המתת שלהם, מוכרים הבנים הבוראים כסדר נפרד – כבנים מסוג מאסטר בעלי שבעה היבטים. הבנים מסוג מאסטר זהים באישיותם לבנים הבוראים, ואולם, הם חוו התנסות כה ייחודית בעת המתת, כך שלרוב נחשבים הם כנמנים על סדר אחר. כאשר בן בורא רואה לנכון לבצע מתת, שינוי אמיתי וקבוע עתיד להתרחש. עם זאת, אמת היא כי בן המתת עודו בורא, ואולם, הוסיף הוא לטיבו את ההתנסות כברוא, אשר לנצח מעלה אותו מן הרמה האלוהית של בן בורא אל המישור ההתנסותי של הבן המאסטר, זה אשר הרוויח במלואה את הזכות לשלוט ביקום ולנהל את עולמותיו. הוויית שכאלה מגלמות את כל אשר ניתן לקבל מהורים אלוהיים, וחובקות את כל אשר ניתן להפיק מן ההתנסות כיצור ההופך למושלם. מדוע, אם כן, יקונן אדם על מוצאו הנמוך ועל הנתיבה האבולוציונית הנכפית עליו, בעוד שהאלים עצמם מחויבים לעבור דרך התנסות שקולה בטרם יוכרו כבעלי-התנסות ראויים וככשירים באופן מלא בסופו-של-דבר לשלוט על תחומי יקומם שלהם!

5. היחס של הבנים מסוג מאסטר ליקום

מסמך 21

עוצמתו של מיכאל מאסטר הינה בלתי-מוגבלת משום שהיא נובעת מהתנסות משותפת עם שילוש פרדיס, והיא הינה ללא-עוררין בשל היותה מבוססת על התנסות בפועל בחייהם של אותם יצורים הכפופים למרותו. טיב ריבונותו של בן בורא בעל שבעה היבטים הינו עילאי משום שהוא:

1. כולל את נקודת המבט בעלת שבעת ההיבטים של אלוהות פרדיס.
2. מגלם גישה בעלת שבעה היבטים של יצורי זמן ומרחב.
3. מסנתז באופן מושלם את גישת פרדיס ואת נקודת מבטם של היצורים.

לפיכך, ריבונות התנסותית זו כוללת את מלוא אלוהיותו של האל בעל שבעת ההיבטים, המגיעה לשיאה בהוויה העליונה. וריבונותו האישית של בן בעל שבעה היבטים היא כריבונותה העתידית של ההוויה העליונה, אשר תגיע בעתיד כלשהו לכדי שלמות, באשר היא כוללת את מלוא התוכן האפשרי של העוצמה והסמכות של שילוש פרדיס, אשר ניתנת לביטוי במגבלות הזמן והמרחב הנידונים.

וכאשר זוכה בן מיכאל בריבונות עילאית ביקום מקומי, מאבד הוא את הכוח ואת ההזדמנות ליצור סוגים חדשים לחלוטין של הוויות ברואות בעידן האוניברסאלי הנוכחי. ואולם, אובדן היכולת של בן מאסטר ליצור סדרים חדשים לגמרי של הוויות איננו פוגם כהוא זה בעבודת פיתוח החיים אשר התבססה זה מכבר ומצויה בתהליך התפתחות; התוכנית האדירה הזו של התפתחות היקום ממשיכה להתקדם ללא הפסקה וללא מגבלה כלשהי. השגת הריבונות העילאית על-ידי בן מאסטר מרמזת על אחריותו למסירות אישית לשם טיפוחו וניהולו של כל מה שתוכנן ונברא זה מכבר, וכן של מה שעתיד להיווצר על-ידי אלה שכבר תוכננו ונבראו כאמור. בחלוף הזמן, עשוי להתפתח מגוון אינסופי-כמעט של הוויות, ואולם, מכאן ואילך בן מאסטר לא ייצור באופן ישיר כל תבנית חדשה או סוג חדש של יצורים תבוניים. זהו הצעד הראשון, הראשית, של ממשל מבוסס בכל יקום מקומי שהוא.

רוממותו של בן אשר התנסה במתת בפעם השביעית למעמד של ריבון עילאי, משמעה תחילת סופו של עידן של אי-וודאות ושל בלבול יחסי. לאחר מאורע זה, כל אשר אינו ניתן להיהפך בזמן מן הזמנים לרוחני, יפורק במוקדם או במאוחר; כל אשר אינו יכול להפוך אי-פעם מתואם עם המציאות הקוסמית, יושמד בסופו של דבר. כאשר מנת החמלה האינסופית והסבלנות אשר אין-לה-שיעור ממצות את עצמן בניסיון לזכות בדבקותם ובמסירותם של היצורים הרצוניים של העולמות, יצאו הצדק והיושרה וידם על העליונה. כל אשר אין בידי החמלה לשקם, יוכחד בסופו של דבר בידי הצדק.

משהוצבו המיכאלים המאסטרים כשליטים ריבוניים, הם הינם עילאיים ביקומם המקומי. המגבלות היחידות המושתות על שלטונם טבועות בקיומם הקודם של כוחות ושל אישיות מסוימים ביקום. מלבד זאת, הבנים המאסטרים הינם עילאיים ביקומם המקומי בסמכותם, באחריותם ובעוצמתם הניהולית; הם הינם כבוראים וכאלים, עילאיים בכל הלכה למעשה. ובכל הנוגע לתפקודו של יקום מקומי נתון, אין שיעור לחוכמתם.

לאחר רוממותו לרמה של ריבונות מבוססת ביקום מקומי, מחזיק המיכאל מפרדיס בשליטה מלאה על כל בני האל האחרים הפועלים בתחומו, והוא רשאי לשלוט בחופשיות בהתאם למושגיו-הוא על אודות צרכי העולמות אשר לו הם. ברצונו, יוכל בן מאסטר לשנות את סדרי השיפוט הרוחני ואת ההתאמות האבולוציוניות של העולמות המיושבים. ובנים שכאלה אכן מבצעים את התוכניות שאותן הם בחרו בכל הנוגע לצרכי פלנטות החלל, ובייחוד בנוגע לעולמות אשר בהם הם שהו כיצורים; ובאופן ייחודי אף יותר, בנוגע לאותו עולם אשר בו חוו את המתת הסופית, הפלנטה אשר בה התגשמו כדמות בשר ודם בני-תמותה.

נראה כי הבנים המאסטרים מצויים בתקשורת מושלמת עם עולמות המתת שלהם; לא רק עם אלו שבהם שהו באופן אישי, אלא עם כל העולמות אשר בהם העניק עצמו בן סמכותי. קשר זה נשמר

מסמך 21

באמצעות נוכחותם הרוחנית האישית, רוח האמת, אשר ביכולתם לשלחה "לשכון בכל בשר". כמו כן, שומרים בנים מאסטרים אלה על קשר רצוף עם בן-האם הנצחי אשר במרכז כל הדברים. השגתם האוהדת משתרעת על כל הטווח, החל מן האב האוניברסאלי במרומים ועד לגזעים הנמוכים של החיים הפלנטאריים בעולמות הזמן.

6. גורלם של המיכאלים המאסטרים

אף-אחד אינו יכול להתיימר לדון מתוך סמכות סופית בטיבם או בגורלם של הריבונים המאסטרים בעלי שבעת ההיבטים של היקומים המקומיים; ואף-על-פי-כן, היננו מרבים להעלות השערות בנוגע לנושאים אלו. לימדנו – והיננו מאמינים שאכן אלה הם פני הדברים – כי כל מיכאל פרדיסי הינו המוחלט של מושגיה של האלוהות הדואלית, אשר מהווים את מקורו; וככזה, מגלם הוא תכונות ממשיות של אינסופיותם של האב האוניברסאלי ושל הבן הנצחי. מן ההכרח הוא כי המיכאלים הינם חלקיים ביחס לאינסופיות בכללותה, ואולם אך סביר הוא כי מוחלטים הם ביחס לאותו חלק של האינסופיות הנוגע למקורם. ואולם, בעודנו מתבוננים בעבודתם בעידן האוניברסאלי הנוכחי, אין אנו מבחינים בכל פעולה אשר הינה מעבר לסופית; כלל היכולות העל-סופיות המשוערות חייבות, אם כן, להיות מוכלות בהם ועד כה באופן סמוי מעין.

סיום נתיבות המתת כיצורים, והרוממות למעמד של ריבונות עילאית, חייבים לסמל את השתחררות המלאה של יכולותיו של המיכאל לפעולה סופית, במקביל להופעתן של יכולות שירות שהינן מעבר-לסופיות. ועל כן, היננו מציינים בהקשר זה, כי בנים מאסטרים שכאלה מנועים מליצור סוגים חדשים של יצורים; וללא ספק, מגבלה זו הופכת לנחוצה בשל השתחררות הפוטנציאלים העל-סופיים שלהם.

קיימת סבירות גבוהה לכך שיכולות יצירה לא-נודעות אלה יוותרו מוכלות בעצמן במשך העידן האוניברסאלי הנוכחי. ואולם, היננו מאמינים כי אי-שם בעתיד הרחוק, ביקומי החלל החיצון אשר מונעים כעת, החבירה של בן מאסטר בעל שבעה היבטים לרוח יצירתית מדרגה שביעית, עשויה להשיג רמות שירות מוחלטות, אשר תלווינה בהופעתם של דברים, משמעויות וערכים חדשים ברמות טרנסצנדנטאליות ובעלי משמעות אוניברסאלית מרבית.

בדיוק כשם שהאלוהות של העליון מתממשת מתוקף התנסות בשירות, כך הבנים הבוראים משיגים את התממשותם האישית של הפוטנציאלים האלוהיים-פרדיסיים הטמונים בטיבם הבל-ישוער. בשעה שהיה באורנטיה, אמר פעם מיכאל המשיח, "אנוכי הדרך, אנוכי האמת ואנוכי החיים." והיננו מאמינים כי במהלך הנצח אכן עתידים המיכאלים להיות, פשוטו כמשמעו, "הדרך, האמת והחיים", ולעולם לפרוץ, בעבור כל האישויות האוניברסאליות, את הנתיב המוליך מאלוהות עליונה, דרך מוחלטות מרבית ועד לסופיות נצחית של האלוהות.

[הוצג על-ידי הופך בינה למושלמת מאוורסה].